

Blog 'woorden van bardo'

Woelend lig ik in bed. Ik heb even geslapen, maar ben weer wakker. Ik denk terug aan de dag die achter me ligt. Aan de stoel die ik naast zijn bed schoof, hoe ik zijn hand vasthield. We wisten dat de dood ook was aangeschoven en dat hij snel zou overlijden. Ons gesprek komt weer in mijn herinnering boven. Mijn gedachten gaan alle kanten op. Woorden komen bovendrijven, zinnen vormen zich. Ik krabbel wat en leg het papier naast mijn bed.* Ik trek de deken over me heen en val rustig in slaap.

Door de jaren heen werd schrijven voor mij een beproefde manier van reflecteren. Als arts bied ik de patiënt iets, maar de patiënt geeft me ook altijd iets terug. Met het schrijven probeer ik (van patiënten) geleerde lessen te verwoorden. De keren dat ik mijn 'schrijfsels' aan patiënten liet lezen, bleek dat het hen ook goed deed. Meerdere keren spoorden zij me aan het ook met een breder publiek te delen, steeds vanuit de gedachte dat wat de één helpt in deze levensfase een ander ook kan helpen.

Iedere blog wordt (al dan niet met gefingeerde namen) met toestemming van de patiënt en/of naasten gepubliceerd. Ik ben hen dankbaar voor het onderlinge contact en de lessen die zij me leren. Het is mijn wens dat dit blog iets zichtbaar maakt van wat palliatieve zorg ten diepste voor mij betekent: volop leven in het besef van de eindigheid.

Christiaan Rhodius, specialist ouderengeneeskunde / arts palliatieve geneeskunde

